

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 3 жовтня 2001 р. N 466-р
([466-2001-р](#))

**Концепція
Програми діяльності
Кабінету Міністрів України**

(*Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
N 1757 ([1757-2004-п](#)) від 25.12.2004*)

Стратегічні цілі урядової політики

З метою реалізації завдань, визначених у Посланнях Президента України до Верховної Ради України "Україна: поступ у XXI століття. Стратегія економічного і соціального розвитку на 2000-2004 роки" ([276a/2000](#)), "Про внутрішнє та зовнішнє становище в Україні у 2000 році", діяльність Кабінету Міністрів буде зосереджено на досягненні таких стратегічних цілей:

- подолання бідності та підвищення якості життя громадян України;
- всебічний та гармонійний розвиток людини;
- захист прав і свобод громадян, забезпечення верховенства права, зміцнення законності та правопорядку;
- забезпечення стійкого економічного зростання, створення конкурентоспроможної ринкової економіки;
- поліпшення структури національної економіки на основі інноваційної моделі розвитку, істотне зниження енергоємності валового внутрішнього продукту;
- інформатизація суспільства;
- інтеграція в європейські структури та світову економічну систему;
- забезпечення суспільної підтримки урядової політики.

**1. Подолання бідності та посилення соціальної
спрямованості ринкових реформ**

1.1. Реформування системи доходів населення та посилення стимулюючої ролі заробітної плати

- запровадження погодинної мінімальної заробітної плати як нового соціального стандарту забезпечення соціального захисту населення, особливо тієї категорії, що працює не повний робочий день;

- поетапне наближення розміру мінімальних соціальних гарантій до прожиткового мінімуму;

- удосконалення порядку регулювання фондів оплати праці працівників підприємств - монополістів;

- зростання реальних грошових доходів населення, забезпечення функціонування дієвих механізмів недопущення виникнення заборгованості із заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат;

- захист грошових доходів від впливу інфляції;

- зменшення диференціації населення за рівнем доходів, зокрема шляхом податкового регулювання грошових доходів та удосконалення адресної системи соціальних виплат, підвищення в грошових доходах населення частки оплати праці, удосконалення і подальший розвиток системи соціального страхування;

- підвищення частки оплати праці в структурі собівартості продукції;

- впорядкування системи оплати праці працівників бюджетної сфери;

- відновлення нормування оплати праці з метою ефективного використання трудового потенціалу та робочого часу.

1.2. Розв'язання проблем зайнятості населення, створення нових робочих місць та охорона праці

- забезпечення збереження ефективно функціонуючих і створення нових робочих місць у галузях економіки;

- створення умов для самостійної зайнятості населення, розвитку підприємницької ініціативи безробітних;

- розвиток гнучких форм зайнятості, створення робочих місць з неповним робочим днем (тижнем), на допоміжних роботах, у сфері послуг тощо;

- збільшення обсягів сезонних і громадських робіт та підвищення їх привабливості;

- зниження рівня та тривалості безробіття;

- розширення професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації безробітних громадян відповідно до попиту

на ринку праці;

- вдосконалення системи бронювання робочих місць для соціально вразливих верств населення та забезпечення їх ефективного використання;

- поліпшення матеріального забезпечення безробітних громадян та поступове наближення мінімальних розмірів соціальних виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням до прожиткового мінімуму;

- створення системи правового захисту громадян України, які виїжджають за кордон з метою тимчасового працевлаштування;

- підвищення ефективності роботи державної служби зайнятості;

- надання першого робочого місця випускникам професійно-технічних та вищих навчальних закладів;

- створення соціально-економічних умов для легалізації трудових доходів населення;

- вивчення попиту та пропонування на ринку праці з метою визначення потреби у підготовці фахівців для галузей економіки;

- стимулювання роботодавців до участі в реалізації державної політики зайнятості;

- реалізація в повному обсязі завдань Національної програми поліпшення стану безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на 2001-2005 роки та Програми розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працівників на 2001-2004 роки ([952-2001-п](#)).

1.3. Реформування системи соціального захисту, забезпечення соціальних гарантій для вразливих верств населення

- ліквідація заборгованості із соціальних виплат;

- пріоритетна підтримка соціально незахищених громадян похилого віку та інвалідів;

- створення сприятливих соціально-економічних, медичних, психологічних, організаційних та правових умов і гарантій для реалізації прав осіб з обмеженими фізичними можливостями на професійну орієнтацію та підготовку, освіту, добровільну посилену працю;

- надання соціально-побутових, комунально-побутових, медико-соціальних, психологічних, педагогічних, інформаційних та консультаційних послуг працівниками територіальних центрів соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян, відділень соціальної допомоги вдома та у стаціонарі будинків-інтернатів, пансіонатів, центрів реабілітації, притулків;

- подальше вдосконалення системи надання адресної соціальної допомоги;

- забезпечення доступності соціальних послуг малозабезпеченим верствам населення;

- уніфікація підходу до визначення права на призначення всіх видів соціальної допомоги;

- поступова заміна діючих пільг адресною грошовою соціальною допомогою чи соціальними послугами;

- запровадження процедури призначення всіх видів соціальної допомоги за одним зверненням на підставі одного пакета документів;

- розвиток мережі закладів професійної реабілітації і зайнятості інвалідів, зокрема в сільській місцевості;

- розширення мережі центрів раннього втручання і соціальної реабілітації дітей-інвалідів і центрів професійної, медичної та соціальної реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями шляхом заснування їх в усіх містах з чисельністю населення понад 50 тис. чоловік;

- здійснення наукового і навчально-методичного забезпечення центрів раннього втручання і соціальної реабілітації дітей-інвалідів і центрів професійної, медичної та соціальної реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями;

- визначення науково-теоретичних засад і розроблення відповідних загальних та спеціальних методик і програм для виявлення, розвитку та підтримки обдарованих дітей, учнівської та студентської молоді, молодих учених і творчих працівників з обмеженими фізичними можливостями;

- розвиток нестационарних установ різних видів та форм власності, що надають послуги соціально незахищеним верствам населення за місцем проживання;

- створення пансіонатів, спеціальних відділень соціальної допомоги вдома, які надаватимуть різні види соціальних послуг сліпим, глухим, хворим на неврологічні, психічні розлади, церебральний параліч, особам з порушенням опорно-слухового апарату, прикутим до ліжка;

- залучення до роботи з надання соціальних послуг незахищеним верствам населення громадських благодійних організацій та волонтерів;

- створення нічліжних будинків-інтернатів для осіб, які не мають житла.

1.4. Пенсійна реформа, підвищення рівня соціального захисту пенсіонерів

- створення нормативно-правової бази загальнообов'язкового державного пенсійного страхування та недержавного пенсійного забезпечення;

- запровадження державного контролю за функціонуванням системи загальнообов'язкового державного пенсійного страхування шляхом наділення відповідних державних органів необхідними повноваженнями;

- створення правової бази функціонування інститутів, які провадять діяльність у сфері недержавного пенсійного забезпечення;

- запровадження стимулювання роботодавців та працюючих громадян для здійснення додаткових пенсійних заощаджень;

- створення інституційних компонентів функціонування накопичувальної пенсійної системи;

- запровадження загальнообов'язкової накопичувальної системи (другого рівня пенсійної системи);

- стимулювання створення корпоративних та професійних пенсійних фондів;

- запровадження ефективної системи зберігання та управління пенсійними активами, яка забезпечить фізичне відокремлення пенсійних активів від власних активів засновників пенсійних фондів, а також від активів компаній, які здійснюватимуть адміністративне управління пенсійними фондами, та компаній, що управлятимуть пенсійними активами;

- утворення Державної інспекції з пенсійного страхування - державного органу, основним завданням якого буде захист інтересів застрахованих і здійснення контролю та регулювання системи пенсійного страхування, забезпечення її надійності та прозорості, а також координація дій інших державних органів щодо регулювання системи пенсійного страхування;

- розроблення ефективного механізму управління пенсійною системою;

- створення рівних можливостей пенсійного забезпечення громадян незалежно від сфери зайнятості та роду діяльності, усунення наявних диспропорцій у розмірах пенсій.

1.5. Активізація політики соціального партнерства

- регулярне проведення тристоронніх консультацій із соціальними партнерами з питань соціально-економічних і трудових відносин, соціального захисту громадян, зайнятості населення та оплати праці з метою прийняття узгоджених рішень, поєднання інтересів роботодавців та працівників;

- удосконалення нормативно-правової бази з питань регулювання соціально-трудових відносин, здійснення соціального партнерства на

дво- та тристоронній основі;

- створення умов для реалізації прав і гарантування діяльності профспілок та організацій роботодавців;

- сприяння укладенню угод на державному, галузевому і регіональному рівнях та колективних договорів на підприємствах, в установах та організаціях усіх форм власності.

1.6. Поліпшення житлових умов населення, реалізація нової житлової політики

- реформування житлово-комунальної сфери шляхом демонополізації галузі, створення конкурентного середовища на ринку послуг, забезпечення доступності та якості послуг;

- збільшення обсягів довгострокового кредитування населення для спорудження та придбання житла;

- будівництво житла для соціально незахищених верств населення за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

- фінансування та контроль за виконанням індивідуального житлового будівництва за програмою "Власний дім";

- державна підтримка та контроль за реалізацією програм будівництва житла для молодих сімей, сільських забудовників, військовослужбовців та членів їх сімей, ветеранів Великої Вітчизняної війни та збройних конфліктів, постраждалих від Чорнобильської катастрофи;

- удосконалення механізму надання субсидій на оплату житла, комунальних послуг та побутового палива;

- упорядкування діючих норм і нормативів споживання житлово-комунальних послуг, ціні тарифів на них з метою задіяння всіх резервів здешевлення вартості послуг, зокрема за рахунок зменшення витрат, ресурсо- і енергозбереження.

2. Створення умов для всебічного та гармонійного розвитку людини

2.1. Поліпшення здоров'я населення та збільшення тривалості життя

- впровадження Концепції розвитку охорони здоров'я населення України;

- збільшення бюджетних асигнувань на охорону здоров'я;

- оптимізація мережі лікарняних закладів, збільшення кількості та ємності амбулаторно-поліклінічних закладів шляхом пріоритетного розвитку системи первинної медико-санітарної допомоги при одночасному суттєвому підвищенню якості медичних послуг;

- посилення імунопрофілактики населення України, профілактики інфекційних захворювань, насамперед соціально небезпечних - ВІЛ-інфекції, СНІДу та туберкульозу, проведення комплексу робіт щодо ліквідації захворювання на поліомієліт і сертифікації України як території, вільної від поліомієліту;

- визначення правових механізмів впровадження медичного страхування;

- збільшення обсягів випуску лікарських засобів вітчизняного виробництва та кількості їх найменувань;

- удосконалення механізмів забезпечення ліками пільгових категорій населення;

- удосконалення державної політики у сфері утворення цін на лікарські засоби з метою зменшення їх вартості;

- проведення активної державної політики у сфері професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями, сприяння їх інтеграції у суспільство.

2.2. Підвищення освітнього рівня населення та забезпечення доступності освіти

- збільшення бюджетних асигнувань на освіту;

- розширення доступності отримання молодим поколінням якісної освіти;

- розширення можливостей отримання вищої освіти, зокрема шляхом удосконалення механізмів надання пільгових довгострокових кредитів;

- комп'ютеризація навчальних закладів;

- реалізація мовної політики;

- забезпечення учнів загальноосвітніх шкіл підручниками за новою програмою навчання;

- оптимізація мережі загальноосвітніх навчальних закладів у сільській місцевості;

- реалізація програми "Шкільний автобус";

- реалізація Програми розвитку системи дистанційної освіти в Україні на 2002-2004 роки;

- затвердження державних стандартів загальної середньої та професійної освіти.

2.3. Розбудова загальнонаціонального культурного та інформаційного середовища

- збереження національної культурної спадщини, створення та утримання зусиллями держави базових елементів культурної інфраструктури, провідних культурно-мистецьких закладів та організацій;

- відродження, збереження та розвиток закладів соціально-культурного призначення, особливо у сільській місцевості;

- створення нормативно-правової бази у сфері культури та мистецтва, реорганізація майнових та фінансово-господарських взаємовідносин у цій сфері;

- забезпечення законодавчої та нормативно-правової основи розвитку телерадіоінформаційного простору;

- формування ринку інформаційних послуг;

- задоволення інформаційних потреб суспільства, створення умов для подальшого розвитку свободи слова;

- поповнення бібліотечних фондів, створення національного електронного інформаційно-бібліотечного ресурсу, комп'ютеризація бібліотек;

- здійснення комплексу заходів щодо захисту людей від пропаганди насильства, аморальності, садизму і порнографії, насадження низькопробних естетичних смаків.

2.4. Гармонізація міжнаціональних і міжконфесійних відносин

- збереження та зміцнення міжнаціонального миру і злагоди;

- забезпечення гармонійного розвитку та задоволення етнокультурних потреб українського етносу і етнічних груп;

- створення передумов для забезпечення єдності українства як етнопонаціональної цілісності, формування і розвитку його національної самосвідомості;

- створення нормативно-правової бази розвитку етнопонаціональних процесів у напрямі консолідації українського суспільства;

- реабілітація та забезпечення прав осіб, депортованих за національною ознакою за межі України, сприяння їх інтеграції та адаптації в українське суспільство;

- якнайповніше задоволення мовних потреб усіх етнопонаціональних спільнот України, гармонізація мовних відносин на засадах створення умов для вільного розвитку мов національних меншин і консолідуючої ролі української мови як державної;

- захист населення від негативних наслідків неконтрольованої імміграції;

- сприяння зміцненню взаєморозуміння між релігійними організаціями різних віросповідань, становленню конструктивного діалогу між ними, подоланню міжправославного протистояння, об'єднанню православних в Україні та створенню єдиної помісної православної церкви, утвердженню в релігійному середовищі миру і злагоди;

- розв'язання основних проблемних питань передачі релігійним організаціям колишніх культових споруд та іншого церковного майна, що не використовується або використовується не за призначенням і є об'єктом державної та комунальної власності;

- надання всебічної підтримки релігійним організаціям України у розвитку їх соціально значущої діяльності, реалізації благодійних проектів і програм, зміцнення зв'язків з іншими суспільними інституціями.

2.5. Молодіжна політика, підтримка спортивного руху та утвердження здорового способу життя

- розвиток та підтримка ініціативи молоді в усіх сферах життєдіяльності суспільства, залучення її до участі у громадських та державних справах;

- завершення формування мережі центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді; (Абзац другий пункту 2.5 із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ N 1757 ([1757-2004-п](#)) від 25.12.2004)

- гарантування робочих місць випускникам вищих навчальних закладів, які навчаються за державним замовленням;

- сприяння розвитку молодіжного підприємництва;

- підтримка творчої молоді та обдарованих дітей;

- сприяння діяльності молодіжним та дитячим громадським організаціям, дитячим, підлітковим, молодіжним оборонно-спортивним центрам і клубам;

- поліпшення роботи, пов'язаної з виявленням бездоглядних та безпритульних дітей, дітей, які жебракують, вирішенням питань догляду, виховання та повернення цих дітей у сім'ї, а також роботи опікунських рад та механізмів взаємодії відповідних служб і умов їх функціонування;

- перегляд порядку усиновлення дітей-сиріт, надання матеріальної допомоги сім'ям, що усиновляють дітей;

- сприяння активізації пропаганди здорового способу життя, створення умов для належного фізичного і морального виховання молоді;

- підготовка перспективної молоді для збірних команд України, оптимізація та підтримка мережі дитячо-юнацьких спортивних шкіл, училищ фізичної культури, ліцеїв-інтернатів, шкіл олімпійського

резерву, шкіл вищої спортивної майстерності, відновлення діяльності центрів олімпійської підготовки;

- розвиток внутрішнього та іноземного (в'їзного) туризму.

3. Створення умов для безпечної життєдіяльності населення

3.1. Рациональне природокористування, збереження екологічної рівноваги

- впровадження інтегрованого підходу до розв'язання природоохоронних проблем з метою забезпечення умов для екологічно збалансованого розвитку;

- удосконалення нормативно-правового забезпечення функціонування системи державного регулювання у сфері охорони довкілля, впровадження правових інструментів розширення інформування, участі громадськості у процесі прийняття рішень та доступу до правосуддя з питань охорони довкілля;

- удосконалення державної системи управління природокористуванням та екологічною безпекою, впровадження нових механізмів та інструментів регулювання екологічної безпеки;

- розвиток і впровадження економічних механізмів природокористування та фінансової підтримки природоохоронної діяльності;

- гарантування екологічної безпеки ядерних об'єктів і радіаційного захисту населення, зведення до мінімуму шкідливого впливу наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

3.2. Техногенна безпека, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи

- розроблення нормативно-правової бази функціонування єдиної державної системи запобігання та реагування на надзвичайні ситуації природного та техногенного характеру;

- виконання регіональних цільових програм протидії підтопленню територій ґрунтовими водами, зсувам, катастрофічним паводкам тощо;

- запровадження системи державного регулювання у сфері запобігання і реагування на надзвичайні ситуації природного та техногенного характеру;

- розвиток і удосконалення діяльності аварійно-рятувальних служб, належна їх підготовка, технічне оснащення та підвищення ефективності управління, систем зв'язку та оповіщення;

- розширення номенклатури цінностей державних матеріальних резервів та створення і використання оперативних, відомчих, регіональних, місцевих резервів та об'єктових запасів для попередження, ліквідації надзвичайних ситуацій техногенного і

природного характеру та їх наслідків;

- створення нових механізмів впливу на зниження рівня техногенного навантаження об'єктів підвищеної небезпеки, насамперед шляхом удосконалення дозвільної діяльності з обов'язковим страхуванням техногенних ризиків;

- проведення класифікації об'єктів зберігання радіоактивних відходів і отруйних речовин за рівнем небезпеки та розроблення системи їх захисту від впливу зовнішніх факторів;

- зміщення основних акцентів на запобігання виникненню надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру;

- соціальний захист населення та реабілітація забруднених територій, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, зміцнення бар'єрів радіаційної безпеки;

- виконання невідкладних заходів з метою реабілітації території зони відчуження, забезпечення безпечної експлуатації об'єкта "Укриття" та перетворення його в екологічно безпечну систему, продовження робіт, пов'язаних з будівництвом комплексу переробки, зберігання та захоронення радіоактивних відходів "Вектор";

- удосконалення системи моніторингу та впровадження системи поводження з радіоактивними відходами, включаючи розроблення робочої підпрограми поводження з радіоактивними відходами у зоні відчуження;

- розроблення і затвердження державних стандартів, гармонізованих з європейськими та міжнародними, визначення показників пожежної небезпеки речовин і матеріалів.

3.3. Захист прав та свобод громадян, зміцнення законності та правопорядку

- сприяння проведенню судово-правової реформи;

- реалізація Комплексної програми профілактики злочинності на 2001-2005 роки ([1376/2000](#));

- підвищення особистої відповідальності посадових осіб і керівників підприємств, установ, організацій усіх форм власності за суворе виконання законів, збереження національного багатства, дотримання фінансової дисципліни;

- забезпечення активної наступальної протидії злочинності та досягнення її зниження на основі чітко визначених пріоритетів, нарощування зусиль держави і громадськості, вдосконалення законодавства. Підвищення ефективності засобів і методів запобігання і розкриття злочинів;

- боротьба з корупцією шляхом удосконалення способів реалізації положень і норм антикорупційного законодавства,

зменшення ступеня криміналізації економічних відносин;

- завершення реформування кримінально-виконавчої системи і приведення її у відповідність з вимогами, які б забезпечували захист прав людини;

- здійснення комплексу заходів щодо посилення боротьби з нелегальною міграцією, торгівлею дітьми та жінками, наркобізнесом і наркоманією;

- удосконалення вітчизняного законодавства з метою запровадження нових механізмів боротьби з відмиванням ("легалізацією") коштів, одержаних злочинним шляхом;

- застосування рекомендацій Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) ([1124-2001-п](#)) для створення цілісної системи протидії цим злочинам в Україні;

- підтримка дій експертів міжнародних фінансових організацій, а також міжнародна і міжвідомча координація діяльності органів правопорядку з метою зупинення нелегальних грошових потоків;

- розширення міжнародної договірно-правової бази у сфері надання правової допомоги та правового співробітництва, спрямованих на забезпечення та удосконалення механізму захисту прав людини;

- підвищення ефективності діяльності державної виконавчої служби з виконання рішень судів;

- вжиття заходів для недопущення утворення та припинення функціонування "конвертаційних" центрів, протидія "піратству" на ринку інтелектуальної власності.

4. Інформатизація суспільства

- перехід від політики підтримки та сприяння впровадженню інформаційно-комунікаційних технологій до формування та впровадження цілісної державної політики активної розбудови інформаційного суспільства;

- розвиток і вдосконалення системи гарантування інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки держави, створення системи запобігання злочинам у сфері інформаційних технологій;

- надання громадянам, установам і організаціям усіх форм власності, органам державної влади та органам місцевого самоврядування можливості повною мірою користуватися перевагами інформаційного суспільства шляхом розвитку інфраструктури інформатизації, організації широкого доступу до інформаційних ресурсів глобальних комп'ютерних мереж;

- завершення формування інституційної основи розвитку інформаційного суспільства, орієнтованої на охоплення комплексу проблем - від вироблення стратегії до дієвого моніторингу її

впровадження;

- активне залучення наявних ресурсів: накопиченого науково-технічного та виробничого потенціалів, бюджетного фінансування та приватних інвестицій;

- раціоналізація використання ресурсної бази становлення інформаційного суспільства шляхом забезпечення концентрації ресурсів на стратегічно важливих напрямках з якнайвищою ефективністю використання. Здійснення розподілу номенклатури проектів Національної програми інформатизації на відповідні блоки з цільовою єдністю і гарантованим ресурсним забезпеченням;

- прийняття та впровадження законодавчих актів у сфері інформатизації для забезпечення потреб інформаційного суспільства, здійснення процедур взаємодії через інформаційно-аналітичні системи Адміністрації Президента України, Верховної Ради, Секретаріату Кабінету Міністрів, центральних та місцевих органів виконавчої влади;

- розроблення та реалізація державних програм: розвитку індустрії програмного забезпечення; легалізації використання програмного забезпечення; розвитку комп'ютерної індустрії; розвитку українського сегменту мережі Інтернет; формування системи національних інформаційних ресурсів; розвитку системи телекомунікацій;

- розширення і вдосконалення подання у мережі Інтернет об'єктивної соціально-політичної, економічної, освітньої, правової, науково-технічної та інших видів інформації про Україну;

- впровадження системи електронного документообігу, застосування цифрового електронного підпису.

5. Закріплення позитивних тенденцій розвитку та створення умов для стійкого економічного зростання

5.1. Поліпшення умов провадження підприємницької діяльності та створення повноцінного конкурентного середовища

- забезпечення дотримання процедур підготовки, прийняття і публічного обговорення регулятивних актів;

- оптимізація державного втручання у фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання, впорядкування провадження господарської діяльності органами виконавчої влади;

- зменшення кількості перевірок суб'єктів підприємництва контролюючими органами, посилення адміністративної відповідальності посадових осіб за збитки, заподіяні у ході цих перевірок, спрощення порядку отримання дозволів на проведення підприємницької діяльності;

- оптимізація процедури реєстрації суб'єктів підприємництва через впровадження автоматизованої системи державної реєстрації;

- забезпечення розвитку інфраструктури підтримки підприємництва шляхом розбудови бізнес-центрів, бізнес-інкубаторів, консалтингових та навчально-консультативних центрів, створення інформаційно-довідкових мереж;

- сприяння розвитку та удосконалення системи фінансово-кредитної підтримки підприємництва шляхом розвитку діяльності небанківських фінансових установ, запровадження механізмів мікрокредитування, довгострокового, іпотечного та венчурного кредитування;

- залучення суб'єктів малого та середнього підприємництва до реалізації регіональних програм економічного розвитку, забезпечення їх участі у тендерах на виконання регіональних замовлень;

- забезпечення державного захисту підприємців і споживачів, зокрема шляхом створення Національної ради з питань конкуренції, національних комісій з регулювання транспорту і зв'язку;

- вдосконалення механізму ліцензування окремих видів діяльності суб'єктів природних монополій та суб'єктів, що діють на суміжних ринках;

- забезпечення дотримання конкурсних засад під час визначення органами виконавчої влади суб'єктів господарювання, яким надається право здійснювати певну господарську діяльність, у разі обмеженої кількості таких суб'єктів;

- удосконалення механізмів формування цін і тарифів на послуги суб'єктів природних монополій з метою вироблення чітких принципів ціноутворення, які б стимулювали оптимізацію витрат виробництва, та формування дієвих засобів контролю за дотриманням цін і тарифів;

- підвищення ефективності державного регулювання монополізованих ринків;

- сприяння розвитку експортних можливостей суб'єктів підприємницької діяльності через створення центральної бази даних про інноваційні проекти підприємств, організацію збору і розповсюдження інформації про торговельні, інвестиційні та коопераційні пропозиції іноземних партнерів, експортні пропозиції суб'єктів малого і середнього підприємництва;

- розширення участі України у міжнародному співробітництві у сфері конкурентної політики і права, зокрема, налагодження співробітництва з Європейською Комісією, ратифікація та реалізація Договору про проведення узгодженої антимонопольної політики країнами СНД.

5.2. Оптимізація податкової системи та посилення її стимулюючого впливу на розвиток економіки

- сприяння прийняттю Податкового кодексу та його впровадження;

- скорочення з 39 до 23 кількості податків і зборів (обов'язкових платежів);

- зниження з 20 до 17 відсотків ставки податку на додану вартість та з 30 до 25 відсотків ставки податку на прибуток підприємств;

- введення нової шкали ставок оподаткування доходів громадян на рівні, що не перевищує 20 відсотків;

- зниження з 30 до 15 відсотків ставки оподаткування дивідендів;

- зменшення рівня нарахувань на фонд оплати праці, що спрямовуються до соціальних фондів, при одночасному збереженні передбачених законодавством соціальних гарантій;

- забезпечення рівномірності податкового навантаження на суб'єктів господарювання шляхом скасування податкових пільг, які безпосередньо не пов'язані із соціальним захистом малозабезпечених верств населення, не мають інноваційної та інвестиційної спрямованості;

- запровадження мораторію на надання нових пільг з оподаткування;

- поетапне запровадження податку на нерухоме майно з метою більш ефективного та раціонального його використання;

- зменшення обсягів простроченої заборгованості (недоїмки) з податкових платежів до бюджетів усіх рівнів за рахунок суттєвого поліпшення збирання податків і неподаткових надходжень на основі удосконалення адміністрування податків;

- підвищення податкової культури платників податків та забезпечення надходжень до бюджету в основному за рахунок добровільної сплати податків і зборів;

- приведення норм податкового законодавства України у відповідність з вимогами і принципами оподаткування в країнах ЄС;

- проведення моніторингу фінансово-господарської діяльності найбільших платників податків і зборів з метою запобігання виникненню податкового боргу.

5.3. Реформування бюджетних відносин

- посилення соціальної функції державного бюджету;

- забезпечення більш тісної взаємодії між бюджетною політикою Уряду та грошово-кредитною політикою Національного банку;

- формування державного бюджету за програмно-цільовим методом з метою забезпечення прозорості і обґрунтованості видатків органів державної влади, розподілу видатків кожного головного розпорядника коштів на бюджетні програми та визначення виконавців цих програм, підвищення ефективності діяльності розпорядників коштів у досягненні цілей, поставлених перед ними на черговий бюджетний рік;

- удосконалення системи фінансового контролю, запровадження нових механізмів забезпечення прозорості формування та ефективного використання бюджетних ресурсів;

- підвищення якості аналізу бюджетних показників та їх взаємозв'язку з іншими макроекономічними показниками;

- перегляд функціональної класифікації видатків бюджету для її приведення у відповідність з міжнародними стандартами статистики державних фінансів, забезпечення міжнародного зіставлення показників бюджету;

- запровадження стратегічного бюджетного планування на середньостроковий період;

- зміцнення дохідної бази бюджетів усіх рівнів шляхом розширення бази оподаткування, лібералізації та впорядкування податкового законодавства;

- удосконалення касового виконання державного та місцевих бюджетів;

- удосконалення системи оцінки ефективності використання бюджетних коштів, зокрема в частині запровадження регулярної звітності про використання бюджетних коштів та її оприлюднення;

- подальше скорочення державного боргу України, активне застосування операцій з його дострокового погашення;

- удосконалення нормативно-правової бази з питань управління державним боргом, дотримання в процесі управління державним боргом принципів прозорості та ефективності;

- завершення переходу на казначейське обслуговування державного і місцевих бюджетів, удосконалення механізмів казначейського виконання і контролю за використанням коштів.

5.4. Розбудова фінансово-кредитної системи

Сприяння подальшому розвитку і підвищенню надійності банківської системи;

- створення необхідних умов для збільшення обсягів кредитування реального сектору економіки;

- впровадження нових форм кредитування, зокрема розвиток іпотечного кредитування;

- удосконалення механізмів забезпечення кредитів та порядку реалізації заставленого майна з метою захисту інтересів кредиторів;

- зміцнення ресурсної бази комерційних банків, насамперед за рахунок залучення довгострокових депозитів юридичних і фізичних осіб;

- стимулювання зростання обсягів грошових вкладів населення та розширення гарантій збереження таких вкладів;

- застосування та удосконалення механізму часткової компенсації ставки за кредитами комерційних банків, що надаються підприємствам пріоритетних галузей економіки;

- підвищення довіри населення до банківської системи та небанківських фінансових установ.

Подальший розвиток фінансових ринків:

- удосконалення системи державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках фінансових послуг, створення уповноваженого органу з регулювання ринків фінансових послуг та започаткування його діяльності;

- підвищення конкурентоспроможності фондового ринку шляхом розбудови його інфраструктури, універсалізації діяльності фінансових установ, перетворення їх у стійкі, конкуренто - та інвестиційноспроможні інституції, що надаватимуть широкий перелік фінансових послуг;

- удосконалення інфраструктури фондового ринку шляхом оптимізації структури Національної депозитарної системи та функцій її прямих учасників і створення ефективної системи організованих ринків;

- розвиток інститутів спільного інвестування, страхових та пенсійних фондів з метою залучення та ефективного розміщення фінансових ресурсів на ринку цінних паперів.

5.5. Приватизація як інструмент інвестиційно-інноваційного розвитку

- поступова заміна фіскальної спрямованості приватизації на інвестиційно-інноваційну, спрямування частини коштів, що надійдуть від приватизації, на інноваційне інвестування підприємств, їх технічне та технологічне оновлення;

- продовження приватизації великих підприємств та підприємств-монополістів за індивідуальними планами шляхом продажу контрольних пакетів акцій промисловим інвесторам;

- підвищення привабливості об'єктів приватизації, удосконалення процедур оцінки майна;

- забезпечення економічної безпеки у процесі приватизації, насамперед об'єктів, які мають стратегічне значення для держави;

- залучення радників, авторитет яких визнано на міжнародному рівні до проведення приватизації підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, та підприємств-монополістів;

- удосконалення процедури передприватизаційної підготовки підприємств, посилення відповідальності органів виконавчої влади за вчасне її проведення;

- поглиблення процесів приватизації підприємств, віднесених за Державною програмою приватизації до груп А, Д, Ж;

- започаткування продажу консолідованих пакетів акцій технологічно пов'язаних підприємств;

- впровадження механізмів державного і громадського регулювання професійної оцінної діяльності;

- посилення контролю за виконанням інвесторами інвестиційних зобов'язань.

5.6. Ефективне управління державним майном

- оптимізація кількості державних підприємств;

- подальше скорочення переліку об'єктів державної власності, які не підлягають приватизації, та таких, які не підлягають приватизації, але можуть бути корпоративізовані;

- перетворення державних підприємств у відкриті акціонерні товариства з метою залучення до них недержавних інвестицій;

- розмежування повноважень з формування державної політики і управління господарською діяльністю між центральними органами виконавчої влади та відповідними державними об'єднаннями (національними акціонерними та холдинговими компаніями);

- проведення індивідуального аналізу фінансово-господарської діяльності державних акціонерних та холдингових компаній з метою здійснення контролю за ефективним використанням майна і державних корпоративних прав та у разі потреби - підготовка пропозицій щодо реорганізації, приватизації чи ліквідації цих компаній;

- запровадження планування діяльності державних підприємств шляхом обов'язкового складання фінансових планів та їх затвердження органом, уповноваженим управляти відповідним державним майном, впровадження системи моніторингу виконання фінансових планів;

- посилення відповідальності керівників державних підприємств, представників держави та уповноважених осіб у господарських товариствах за ефективність управління об'єктами

державної власності;

- створення умов для інвестування підприємств державного сектору економіки за рахунок частини коштів, отриманих від приватизації та залучення недержавних інвестицій через механізм спільного інвестування;

- підвищення кваліфікації керівників державних підприємств та господарських товариств, пакети акцій яких закріплено у державній власності;

- розроблення механізму відповідальності перед державою членів спостережних рад суб'єктів господарювання, в яких державі належать акції (частки, паї), визначення їх повноважень та забезпечення гарантій їх діяльності.

5.7. Розбудова сучасної системи технічного регулювання

- забезпечення гармонізації національних стандартів з європейськими і світовими, запровадження міжнародних та європейських стандартів;

- реформування систем стандартизації, підтвердження відповідності (сертифікації) шляхом запровадження технічних регламентів з підтвердження відповідності, принципу добровільності, застосування декларації виробника, перегляду правил і спрощення процедури сертифікації продукції (товарів, послуг);

- приведення у відповідність з міжнародними і європейськими правил та процедур у сфері оцінки відповідності української системи акредитації, розмежування функцій сертифікації та акредитації шляхом утворення та забезпечення функціонування національного органу з акредитації;

- формування і реалізація засад державної політики щодо управління якістю, розроблення і прийняття проектів законодавчих та нормативних актів щодо засад державної політики у сфері управління якістю продукції, створення стимулів щодо впровадження підприємствами систем управління якістю, подальше запровадження стандартів ISO 9000 і 14000, проведення в Україні щороку Європейського тижня якості та конкурсу "100 кращих товарів України";

- укладення і реалізація двосторонніх угод з країнами - торговельними партнерами України у галузі взаємного визнання оцінки відповідності;

- розширення участі України у роботі міжнародних і європейських організацій із стандартизації, підготовка вступу України до Міжнародного форуму з акредитації та Європейської асоціації з акредитації.

6. Структурні реформи та підвищення конкурентоспроможності національної економіки

6.1. Впровадження інноваційної моделі розвитку

- збільшення обсягів фінансування науки за рахунок розширення джерел фінансування, зокрема недержавних;

- запровадження державного замовлення на впровадження пріоритетних інновацій у виробництво;

- розроблення державної програми науково-технологічного та інноваційного розвитку України;

- активне використання вітчизняних досягнень у науково-технічному комплексі для створення нових продуктів і технологій у пріоритетних галузях промисловості, а саме: оборонній, аерокосмічній, суднобудівній, хімічного, важкого та енергетичного машинобудування, індустрії інформаційних технологій;

- гармонізація законодавства України з міжнародними угодами і конвенціями у сфері інтелектуальної власності;

- державна підтримка унікальних виробництв, уже визнаних інноваційних лідерів;

- удосконалення нормативно-правової бази для забезпечення переходу України на інноваційний шлях розвитку;

- реформування державних органів та установ, які реалізують науково-технологічну та інноваційну політику;

- збереження кадрового потенціалу науково-технологічної сфери;

- відновлення матеріально-технічної бази науки;

- заохочення молоді до участі у науковій та науково-технологічній діяльності;

- створення умов для спрямування капіталу в науково-технологічну, інноваційну сферу;

- створення договірно-правового поля міжнародної науково-технологічної кооперації із стратегічно важливими партнерами;

- зниження енергоємності ВВП шляхом виконання Комплексної державної програми енергозбереження, відповідних регіональних та галузевих програм.

6.2. Розширення внутрішнього ринку, розбудова його інфраструктури

- розвиток ефективних конкурентних ринків продукції промислово-інвестиційного та споживчого призначення;

- створення умов для більш широкого використання іпотеки, лізингу, мікрокредитування, розстрочення платежів тощо для

підвищення купівельної спроможності населення та суб'єктів господарювання;

- створення умов для розвитку вітчизняного виробництва продукції з високим ступенем переробки;

- здійснення структурних перетворень в хімічній та нафтохімічній промисловості з метою розвитку виробництв хімічної продукції та матеріалів, необхідних для виготовлення товарів легкої промисловості, побутової хімії, лакофарбових матеріалів тощо;

- стимулювання збільшення обсягів виробництва техніки для потреб агропромислового комплексу з метою забезпечення вирощування, зберігання та переробки сільськогосподарської продукції;

- розвиток транспортних та комунікаційних систем, створення нової транспортної техніки і технологій, підвищення ефективності взаємодії різних видів транспорту, активізація товаропотоків;

- формування інфраструктури внутрішнього ринку шляхом розвитку оптової торгівлі, удосконалення нормативно-правової бази біржової торгівлі, активізації електронної торгівлі;

- захист внутрішнього ринку і вітчизняного виробника від недобросовісного імпорту шляхом використання інструментів митно-тарифного регулювання. стандартизації та сертифікації, встановлення інших технічних бар'єрів, здійснення антидемпінгових заходів, удосконалення механізмів захисту прав споживачів;

- підтримка виставкових та рекламних заходів, що проводяться вітчизняними товаровиробниками, організація інформаційного забезпечення їх діяльності;

6.3. Активізація інвестиційних процесів, створення прозорих умов для вільного обігу капіталу

- створення нормативно-правових умов для спрямування капіталу в науково-технологічну та інноваційну сфери;

- розроблення, затвердження та виконання Програми розвитку інвестиційної діяльності в Україні на 2002-2010 роки та програми "Інвестиційний імідж України";

- запровадження принципово нових підходів до політики капітальних видатків держави через розробку та впровадження Бюджету розвитку як одного із основних інвестиційних інструментів;

- підвищення ефективності застосування амортизації як джерела відновлення основного капіталу, зокрема шляхом зближення бухгалтерського та податкового обліку;

- застосування кредитування пріоритетних інвестиційних та інноваційних проектів через Український державний банк

реконструкції та розвитку;

- створення якісно нових інститутів спільного інвестування, а саме корпоративних та пайових інвестиційних фондів;

- надання цільових кредитів для реалізації інвестиційних проектів, забезпечення здешевлення кредитних ресурсів шляхом часткової компенсації ставок за кредитами комерційних банків;

- створення сприятливих умов для залучення інвестицій через розвиток концесійної діяльності та виконання угод про розподіл продукції;

- активізація ринку капіталу за рахунок запровадження ефективної системи страхування інвестицій;

- розширення участі України у реалізації міжнародних інвестиційних проектів;

- створення розгалуженої системи висвітлення дій Кабінету Міністрів щодо формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні.

6.4. Промислова політика

- подолання структурних деформацій у промисловості;

- визначення пріоритетів розвитку галузей на основі показників довго- та середньострокового прогнозу соціально-економічного розвитку, сприяння випереджаючому розвитку галузей з високим науково-технологічним потенціалом;

- створення сучасного високоефективного хімічного комплексу на засадах енергозбереження, конкурентоспроможності та екологічної безпеки як основи надійного задоволення потреб вітчизняної промисловості у продукції хімічної галузі та розвитку експортного потенціалу;

- затвердження та виконання Національної програми розвитку та реформування гірничо-металургійного комплексу України до 2010 року;

- створення нового ресурсозберігаючого обладнання для задоволення потреб паливно-енергетичного комплексу, гірничорудної промисловості, гірничометалургійної та вугільної галузей;

- створення умов для відновлення роботи підприємств легкої та деревообробної промисловості, їх технічне переоснащення, збільшення обсягів виробництва конкурентоспроможних товарів;

- створення та підготовка виробництва конкурентоспроможних літаків різного призначення - Ан-70, 140, 70Т, 74, 140Т і 74ТК-300 та інш., вжиття заходів для виходу цієї продукції на перспективні зовнішні ринки;

- налагодження виробництва конкурентоспроможних технологічних комплексів машин і обладнання для агропромислового комплексу, обладнання для харчової та переробної промисловості;

- створення умов для ефективного функціонування ринків сільськогосподарської техніки, мінеральних добрив, хімічних засобів захисту рослин;

- трансформування та впровадження наукоємних космічних технологій з метою створення та виготовлення високоякісної цивільної продукції для потреб внутрішнього ринку;

- створення сучасного устаткування для металургійної промисловості з метою організації виробництва в Україні високоефективних видів металопродукції та впровадження ресурсо- та енергозберігаючих технологій;

- створення та розвиток виробництва конкурентоспроможного телекомунікаційного обладнання, зокрема комутаційних систем та засобів, волоконно-оптичних систем та їх компонентів, радіоелектронних засобів зв'язку;

- створення умов для відродження і розвитку вітчизняної мікроелектроніки.

6.5. Реформування паливно-енергетичного комплексу

- забезпечення ефективного функціонування енергоринку шляхом установлення прозорих норм і правил, подальшого підвищення рівня монетизації розрахунків та поліпшення платіжної дисципліни;

- підвищення ефективності використання енергетичних ресурсів шляхом запровадження економічних стимулів впровадження енергозберігаючих технологій; використання альтернативних видів енергії;

- розроблення проектів Енергетичної стратегії України на період до 2030 року та Національної енергетичної програми України до 2020 року;

- підвищення рівня енергетичної незалежності шляхом диверсифікації джерел постачання в Україну природного газу, ядерного палива та нафти, зокрема нафтопроводом Одеса-Броди;

- збільшення обсягу видобування власних енергоносіїв із забезпеченням виконання Національної програми "Нафта і газ України до 2010 року" ([665-2001-п](#)), Державної програми освоєння вуглеводневих ресурсів Українського сектора Чорного і Азовських морів ([1141-96-п](#)), Програми "Українське вугілля" ([1205-2001-п](#)) та вжиттям першочергових заходів для розвитку промислового видобування метану вугільних родовищ України;

- реформування вугільної галузі, зокрема приватизація шахт з проведенням конкурсів програм щодо їх розвитку;

- продовження інституційних перетворень і удосконалення податкової та митної політики в паливно-енергетичному комплексі, удосконалення нормативно-правової бази у сфері його регулювання;

- запровадження тарифної політики, спрямованої на стимулювання енергозбереження;

- активізація інвестиційної діяльності, спрямованої на оновлення та модернізацію підприємств комплексу;

- розв'язання соціальних та екологічних проблем, підвищення на підприємствах паливно-енергетичного комплексу рівня безпеки та охорони праці, в першу чергу шляхом запровадження новітніх засобів захисту працюючих, технологій видобутку вугілля та дегазації вугільних пластів;

- модернізація та оновлення газотранспортних систем, підвищення ролі України як транзитної держави з транспортування енергетичних ресурсів.

6.6. Земельна реформа, ринкові перетворення в аграрному секторі економіки

Організаційне завершення проведення реформи аграрного сектору економіки:

- завершення процесу юридичного та технічного оформлення землеволодінь і землекористувань усіх типів;

- створення необхідної нормативно-правової бази та інфраструктури для формування ринку землі;

- розвиток земельних та майнових орендних відносин шляхом створення ефективної системи оцінки землі і майна та встановлення мінімальних розмірів орендної плати;

- поліпшення організації державного контролю за використанням та охороною земель, поліпшення родючості ґрунтів;

Оптимізація територіальної та галузевої структури сільськогосподарського виробництва:

- удосконалення територіального розміщення виробництва сільськогосподарської продукції та його інтенсифікація;

- подолання тенденції поширення монокультурності в переважній більшості господарств;

- відновлення сталого функціонування меліоративних систем та здійснення заходів з поліпшення використання меліорованих земель.

Удосконалення організаційних форм господарювання та розвитку ринкової інфраструктури;

- подолання деформації співвідношення в обсягах виробництва сільськогосподарської продукції між сільськогосподарськими

підприємствами та особистими господарствами населення у напрямі розвитку великотоварного виробництва відповідно до державних галузевих програм;

- сприяння процесу трансформації частини особистих підсобних господарств у напівтоварні та товарні виробничі структури;

- удосконалення системи державної підтримки розвитку фермерських господарств і забезпечення відповідного рівня освіти та кваліфікації фермерів;

- підтримка процесів формування інтегрованих структур кооперативного типу у сфері виробництва, зберігання, збуту та переробки сільськогосподарської продукції, сервісного обслуговування сільськогосподарської техніки;

- створення єдиного інформаційного простору на ринках сільськогосподарської продукції та продовольства.

Удосконалення порядку фінансово-кредитного забезпечення:

- розвиток системи кредитування аграрного сектору із застосуванням механізмів здешевлення кредитів;

- запровадження іпотечного кредитування;

- розвиток системи заставної закупівлі сільськогосподарської продукції;

- формування системи страхування господарської діяльності товаровиробників;

- активізація діяльності, пов'язаної із створенням альтернативних кредитних інституцій - кредитних спілок, кооперативних банків тощо;

- удосконалення системи лізингу як форми інвестування сільськогосподарського виробництва;

- залучення іноземних інвестицій для впровадження наукоємних і прогресивних технологій виробництва та переробки сільськогосподарської продукції, селекції в рослинництві, тваринництві та рибництві.

Підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняного агропромислового комплексу на внутрішньому та зовнішньому ринку:

- модернізація та екологізація виробництва конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції та продовольства, забезпечення широкого впровадження енергозберігаючих технологій;

- гармонізація вітчизняних стандартів, що стосуються продукції агропромислового комплексу, до міжнародних вимог;

- відновлення ринків збуту вітчизняної агропромислової продукції, зокрема в країнах СНД, освоєння нових ринків;

- налагодження системи заготівлі сільськогосподарської продукції у громадян.

Подолання соціальних проблем на селі:

- збільшення кадрового потенціалу аграрного сектору, створення умов для здобуття сільською молоддю вищої і професійно-технічної освіти;

- підвищення заробітної плати та рівня зайнятості в сільському господарстві;

- першочергове фінансування державних централізованих капітальних вкладень на розвиток інфраструктури у сільській місцевості;

- поліпшення соціальної сфери на селі шляхом розвитку таких видів діяльності, як туризм, народні промисли, приватна сфера побутового обслуговування;

- забезпечення підвищення життєвого рівня сільського населення як основи поліпшення демографічної ситуації та розвитку трудового потенціалу.

6.7. Оновлення інфраструктури транспорту та зв'язку

- інтеграція транспортно-дорожнього комплексу в європейську і світову транспортні системи;

- забезпечення комплексного вирішення питань подальшої розбудови міжнародних транспортних коридорів, їх продовження до пунктів зародження та погашення зовнішньоторговельних вантажопотоків; коригування стратегії розвитку міжнародних транспортних комунікацій в Україні відповідно до змін у кон'юктурі на міжнародних ринках транспортних послуг;

- залучення інвестицій на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг за напрямками міжнародних транспортних коридорів на концесійних засадах;

- поліпшення транспортної інфраструктури та комунікаційних систем із забезпеченням розвитку системи транспортних коридорів та сервісного обслуговування, інформативних послуг;

- адаптація національної нормативно-правової бази до законодавства ЄС та міжнародного транспортного права в частині вимог щодо техніко-технологічних (технічних, технологічних, екологічних) стандартів, а також стандартів рухомого складу та транспортної мережі;

- відродження на базі створюваної мережі логістичних (транспортно-складських) центрів термінальної системи перевезень за графіками між логістичними центрами, в тому числі курсування

контейнерних поїздів;

- логістизація транспортного процесу на основі взаємодії різних видів транспорту (включаючи промисловий), вантажовідправників і вантажоодержувачів, експедиторських організацій та контролюючих органів, у тому числі митних;

- активізація будівництва високоякісних шляхів автомобільного сполучення;

- врегулювання питань пільгового проїзду певних категорій громадян громадським транспортом з визначенням механізму надання адресних субсидій та переглядом контингенту осіб, які мають право на пільговий проїзд за службовою ознакою;

- впровадження лізингового механізму оновлення авіаційної техніки та морського торговельного флоту вітчизняного виробництва;

- прискорений розвиток високорентабельних послуг зв'язку та здійснення модернізації внутрішньозонових і місцевих мереж на базі новітніх технологій;

- розбудова інфраструктури зв'язку та участь у міжнародних проектах будівництва волоконно-оптичних ліній зв'язку.

7. Створення умов для динамічного та збалансованого розвитку регіонів і територіальних громад, ефективного використання їх ресурсного потенціалу

7.1. Удосконалення механізмів державного регулювання розвитку регіонів, підтримки розвитку територіальних громад

- перехід на державне стратегічне програмування регіонального розвитку та започаткування розроблення стратегій розвитку регіонів;

- удосконалення механізмів концентрації та оптимізації державних ресурсів, що спрямовуються у регіони та мають загальнодержавне значення;

- розроблення та запровадження механізмів державного стимулювання розвитку регіонів та депресивних територій;

- підвищення ролі місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у створенні сприятливого інвестиційного і підприємницького клімату, розв'язанні проблем зайнятості;

- оптимізація діяльності спеціальних (вільних) економічних зон та територій пріоритетного розвитку.

7.2. Вдосконалення координації дій центральних та місцевих органів влади, органів місцевого самоврядування з питань регіонального розвитку

- запровадження механізмів щодо децентралізації та деконцентрації повноважень центральних органів виконавчої влади;

- удосконалення розподілу повноважень та функцій між територіальними органами центральних органів виконавчої влади, місцевими держадміністраціями та органами місцевого самоврядування з метою усунення дублювання, спрощення системи управління, економії бюджетних коштів;

- приведення завдань органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади з розвитку регіонів у відповідність з їх повноваженнями та фінансовими можливостями;

- поєднання економічних можливостей держави та органів місцевого самоврядування, підвищення відповідальності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування за додержання державних соціальних стандартів;

- удосконалення нормативно-правової бази з питань розвитку місцевого самоврядування;

- формування регіональної інфраструктури підтримки підприємництва;

- розширення повноважень і функцій місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з питань розвитку транскордонного та міжрегіонального співробітництва.

7.3. Реформування міжбюджетних відносин

- удосконалення системи фінансового вирівнювання на основі гарантованих державою соціальних стандартів, нормативів мінімальної бюджетної забезпеченості, запровадження стратегічного бюджетного планування;

- розроблення та впровадження бюджетних трансфертів, включаючи дотації, субвенції;

- підвищення заінтересованості місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у розширенні та виконанні дохідної частини місцевих бюджетів шляхом закріплення за ними на довгостроковій основі частини загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів), трансфертів;

- планування та фінансування видатків бюджетів усіх рівнів на заходи з соціального захисту та утримання об'єктів соціальної сфери на програмноцільовій основі;

- чітке розмежування видатків з державного бюджету та відповідних місцевих бюджетів згідно з повноваженнями органів державної влади та органів місцевого самоврядування з урахуванням розподілу цих повноважень на власні і делеговані;

8. Поліпшення державного управління та прискорення адміністративної реформи

- підвищення ефективності діяльності органів виконавчої влади на всіх рівнях та поліпшення якості управлінських послуг, що надаються державою;

- підвищення прозорості прийняття рішень органами виконавчої влади;

- запровадження громадського обговорення проектів найважливіших рішень Уряду;

- впровадження сучасних стандартів функціонування державної служби;

- вдосконалення механізму функціонування загальнонаціональної системи підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації фахівців органів державного управління та органів місцевого самоврядування;

- участь у формуванні законодавчої бази з питань адміністративно-територіального устрою;

- організаційне та наукове забезпечення реформування адміністративно-територіального устрою.

9. Забезпечення зміцнення обороноздатності держави і національної безпеки

- оптимізація структури і чисельності Збройних Сил та інших військових формувань;

- поетапний перехід військової служби (у період до 2015 року) Збройних Сил до комплектування військовослужбовцями контрактної служби;

- виконання затверджених програм розвитку і реформування Збройних Сил та інших військових формувань;

- надання військовослужбовцям та членам їх сімей соціальних гарантій відповідно до законодавства;

- підвищення рівня мобілізаційної готовності національної економіки та цивільної оборони;

- розроблення комплексу антитерористичних заходів, зокрема з метою захисту важливих стратегічних об'єктів;

- поліпшення організаційного та матеріально-технічного забезпечення діяльності спецслужб;

- реструктуризація оборонно-промислового комплексу та розвиток військово-технічного співробітництва з іноземними державами з урахуванням додержання вимог щодо забезпечення Збройних Сил та інших військових формувань основними видами озброєння і військової техніки.

10. Інтеграція до світового співтовариства

10.1. Розвиток співробітництва з ЄС.

Реалізація програми інтеграції України до ЄС

- виконання положень Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС ([998_012](#)), впровадження пріоритетів її виконання, проведення роботи щодо запровадження національних механізмів фінансового регулювання відповідно до стандартів ЄС та визначених ЄС критеріїв вступу до Валютного союзу;

- забезпечення додержання середньострокових пріоритетів Програми інтеграції України до ЄС ([n0001100-00](#));

- адаптація законодавства України до норм та стандартів ЄС;

- поступове приведення торговельного режиму України у відповідність з нормами ЄС;

- врегулювання проблемних питань у сфері доступу до ринків;

- активізація проведення консультаційно - переговорного процесу для створення зони вільної торгівлі між Україною та ЄС та укладення двосторонніх угод про вільну торгівлю з державами - претендентами на вступ до ЄС;

- запровадження санітарних та фітосанітарних норм відповідно до вимог ЄС і СОТ;

- забезпечення конкурентоспроможного розвитку відповідно до Копенгагенських критеріїв реального сектору економіки та експортоорієнтованих галузей (агропромислового комплексу, машинобудування, харчової, переробної, металургійної, хімічної, легкої та медичної промисловості);

- проведення переговорного процесу з ЄС з питань спрощення візового режиму;

- забезпечення поступової інтеграції національної інфраструктури (транспортної, інформаційно-телекомунікаційної, енергетичної) у європейські;

- активізація співробітництва щодо визнання з боку ЄС ринкового статусу економіки України;

- забезпечення підтримання постійного діалогу з ЄС, державами - членами ЄС та державами - претендентами на вступ до ЄС з метою уникнення можливих негативних наслідків для України, пов'язаних з розширенням ЄС;

- подальший розвиток співробітництва України з ЄС на регіональному рівні;

- вдосконалення міждержавного та міжрегіонального співробітництва на базі сучасних інформаційних і

телекомунікаційних технологій);

- розвиток військового, військово-технічного та оборонно-промислового співробітництва з ЄС.

10.2. Вступ до Світової організації торгівлі (СОТ)

- розроблення та виконання Програми заходів щодо завершення вступу України до СОТ;

- розроблення з урахуванням світового досвіду та впровадження системи ефективного інформаційного забезпечення процесу вступу України до СОТ, зокрема здійснення з метою створення позитивного міжнародного іміджу України заходів щодо широкомасштабного висвітлення в засобах масової інформації, в тому числі в іноземних, досягнень України в цій сфері;

- розроблення заходів щодо підвищення конкурентоспроможності галузей економіки, які можуть зазнати негативних наслідків у зв'язку із вступом України до СОТ;

- забезпечення в установленому порядку трансформації внутрішньої державної підтримки сільського господарства відповідно до норм та принципів системи угод СОТ;

- розроблення та запровадження стосовно товарів, які імпортуються в Україну, порядку підтвердження відповідності згідно з вимогами Угоди про технічні бар'єри в торгівлі СОТ ([981_008](#));

- забезпечення щорічного розроблення та прийняття не менш як 500 гармонізованих з вимогами міжнародної та європейської системи стандартизації і сертифікації стандартів;

- завершення до жовтня 2002 року двосторонніх переговорів з доступу до ринків товарів і послуг з делегаціями держав - членів Робочої групи з розгляду заявки України про вступ до Світової організації торгівлі;

- забезпечення організації політичної підтримки державами - членами Робочої групи з розгляду заявки України про вступ до Світової організації торгівлі реалізації заходів щодо вступу України до СОТ;

- сприяння прийняттю законів, спрямованих на гармонізацію законодавства України з вимогами та нормами системи угод СОТ;

- запровадження механізму запобігання прийняттю нормативно-правових актів, що не відповідають нормам та принципам системи угод СОТ;

- вирішення проблемних питань у сфері нормативно-правового забезпечення зовнішньоекономічних відносин;

- дотримання вимог угод СОТ у процесі створення сприятливого інвестиційного режиму;

- розроблення нормативно-правового механізму захисту прав на об'єкти інтелектуальної власності відповідно до положень СОТ шляхом внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за правопорушення у сфері інтелектуальної власності.

10.3. Реалізація конкурентних переваг у зовнішній торгівлі

- використання визнаних міжнародною спільнотою механізмів захисту внутрішнього ринку, передусім антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних розслідувань;

- захист інтересів вітчизняних товаровиробників на зовнішніх ринках через вжиття запобіжних заходів до недопущення порушень антидемпінгових, антисубсидійних та спеціальних розслідувань проти продукції українського виробництва;

- подання матеріалів (за критеріями, які висуваються компетентними органами ЄС, США та інших країн) для визнання повного ринкового статусу економіки України;

- створення системи інформаційної підтримки суб'єктів зовнішньоекономічних зв'язків шляхом нормативно-правового забезпечення розвитку електронної торгівлі;

- спрощення процедур у торгівлі і на транспорті шляхом впровадження системи електронного обміну даними між органами державної влади та суб'єктами господарювання;

- досягнення домовленостей з Російською Федерацією з проблемних питань двостороннього торговельно-економічного співробітництва;

- укладання з Російською Федерацією двосторонньої міжурядової угоди про принципи справляння непрямих податків;

- завершення переговорного процесу щодо взаємних вилучень з режиму вільної торгівлі в рамках країн - учасниць СНД;

- підготовка до підписання ряду проектів багатосторонніх угод, які є складовою нормативної бази створення зони вільної торгівлі країн - учасниць СНД;

- укладення з країнами ЄС нової угоди про торгівлю сталеливарною продукцією;

- надання більш повного змісту взаємної торгівлі між країнами - учасницями СНД на засадах кооперації та спеціалізації;

- удосконалення нормативно-правової бази для зближення стандартів на вітчизняну продукцію до вимог країн - основних торговельних партнерів України;

- розширення обсягів експорту товарів та послуг на ринки країн СНД, Близького Сходу, Латинської Америки, Африки та Азії, зокрема з наданням транспортних послуг, здійсненням будівництва

об'єктів енергетики, залізничної інфраструктури, іригаційних систем, проведенням ремонту військової техніки тощо;

- створення дієвих механізмів стимулювання експорту;

- поліпшення діяльності дипломатичних представництв та торговельно-економічних місій за кордоном щодо підтримки вітчизняних підприємств-експортерів;

- розроблення системи захисту внутрішнього ринку від імпорту застарілих технологій і обладнання.

10.4. Співпраця з міжнародними фінансовими організаціями

- посилення інвестиційної складової у портфелі проектів Групи Світового банку в Україні та активізація співпраці з міжнародними фінансовими організаціями щодо залучення та використання міжнародної технічної допомоги;

- удосконалення нормативно-правової бази для підготовки та реалізації проектів міжнародних фінансових організацій з метою підвищення їх результативності;

- забезпечення співфінансування проектів їх ініціаторами з української сторони та врахування у державному і місцевих бюджетах видатків, необхідних для такого співфінансування, протягом усього терміну реалізації проекту;

- розроблення та впровадження ефективного механізму здійснення контролю за цільовим використанням позик міжнародних фінансових організацій, забезпечення прозорості їх використання;

- удосконалення управління проектами та програмами, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями шляхом координації та упорядкування процедур їх підготовки і реалізації, встановлення відповідальності за впровадження таких проектів та програм;

- забезпечення прозорості взаємодії органів виконавчої влади з міжнародними фінансовими організаціями із залученням до цієї роботи представників громадськості;

- удосконалення процедури підготовки та проведення перегляду портфелю проектів Групи Світового банку в Україні шляхом попередніх обговорень за участю представників регіонів, зацікавлених фахівців.